

DEBRECZEN NAGY-VÁBADI

ÉRTESEITŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekü hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 " Egyes példány . . . 10 kr.
Hirdetések jutányos árért közlötetnek, külön indanyiszor 30 kr helyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyuj-ntza 1609. sz. a. Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriesán Péter füzorkereskedésében.
A nyitlttérn magán és pártérdekü czikkeket ölesó árért elfogadunk.

A „Debreczen-Nagyváradai Értesítő“

XXXII-ik évi folyamára

van szeronesénk újabb előfizetést nyitni.

Lapunk mint szakközlöny szépirodalmi, gazdasági, és közérdekü hirdető pályáját midőn ennyi éven futotta át: azt hiszszük nemkell több ajánlat a jövő évi pályájához; miután mint életrevaló vállalat és ezidőszerint legrégibb folyamú magyarlap: mindekorig kellő pártfogásnak örvendett, sőt utóbbi évben a n. é. közönség meleg pártfogásába részesült.

Hogy azért a n. é. közönség méltó pártfogását ezutánra méginkább kiérdemeljük, és lapunk tárczájában olvasóink előtt is ismert barátunk Bodossy Pál és több tehetséges író és költőnek közreműködését a jövőre nézve is lehetővé tegyük: a n. é. közönség kegyes pártfogását a jövőre is kérjük.

Igérjük, hogy a lapunk a jövő évben úgy terjedelemben, mint tartalomban újabbfolyamat a közönség megelégedésére fogja folytatni, — szellemirésze előbb nevezett humoros írónk tárczájával, és szépirodalmi jeles költeményekkel élvezetes és mulattató, hirdetési rovata a mindinkább növekedő pártolással, hasznos és közérdekü olvasmányt nyújtand.

És bár a lap ezutánra terjedelemben, és tartalomban gazdagabb leend: nem tekintve a mostoha körülmények szulte viszonyokat; hogy lapunk megszerzése folyvást a legszegényebb családnál is lehető legyen: előfizetési áraink a régik maradnak: egész évre helyben és vidékre **4 frt**; félévre **2 frt**. évnyegyedre **1 frt**.

Báthory Sándor,
felelős szerkesztő s laptulajdonos.

Testvéreimhez.

Kisded családunk csillagos egéről,
Lefutva rég legfénylőbb csillagunk — —
Lettint s homály boritá szép egünket;
Ez éjből többé fel nem virradunk!
Nehéz, setét időkben ki kalauzolt
Minket, a hold — mi gondos, jó anyánk,
Fénylő világa, amit hinte ránk:
Lettint napunknak kárpótlásaul volt . . .
— — És élt a kis család tovább szerényen,
A boldogságnak ringató ölében —
Szeliden égett holdja négy csillagnak;
Óh mért is, hogy már nem egyltt ragyognak!
* * Ragyog a hold; szelid, arany sugára,
Rásüt családunk három csillagára
A negyedik lefutva; messze-távol
Barangol pusztá tájakon,
Hol gyér világa bágyadtabb, a hold
Halál terem — bőszi hullámormokon!
* * Ragyog a hold; szelid, arany sugára,
Rásüt családunk három csillagára

* * *

Esténkint a tengerparton ülök,
Elmerengve, csendesén — —
Estve van! A szegény tengerész zel
Nem parancsol senki sem.
Itt ülök, testem pihenve, lelke
Egy boldogabb világba röpén át;

Mert kis családunknak körébe szárnyal
S míg ott lebeg fölötte könnyü szárnynyal,
Felejtí szívem minden bánatát — — —
Elöttem áll a kis szülei lak,
A domb, — a melyen álla egykoron,
Átnézve egy kanyargó házsoron
S a melyben lefolyt szép gyermekkorom, —
A ház, — a kert rég elpusztultanak!
— Vajh emlékeztek-e reája még?
S a kis patakra, hol annyit förödttünk;
Honnan, — midőn a nap lement mögöttünk —
Vigan dalolva tértünk jó anyánkhoz,
Ki aztán szép regét mesélt nekünk
Olykor kimentünk zöldellő mezőre
S katang virágból koszorut fonánk;
Hogy örült ennek ami jó anyánk!
Óh emlékeztek még e szép időkre . . .
* * S ha néha utunk vitt a temetőnél,
Falára mászva egy kis sirra néztünk:
Egy hantolatlan sir fölötte ének . . .
Kis madár zeng, atyánk szellemének — —
— — Mert jött idő, midőn
Boldog családunk csillagos egéről
Lettint legfénylőbb csillagunk, a nap — —
S a szende hold, a négy árva csillag
Azóta setét éjben jártanak . . .

* * *

Kedves anyánk köré csoportosulva,
Kicsinyke körben látlak édesim

S míg ajkatok tán ép rólam beszélne,
El-el merengtek a régmultakon,
Miket a végzet sulyos átka nyom — —
S a vig öröm, mely lelketekben üle,
Eloszlik újra . . . szívetek setét . . .
S mi megvilágítná bus éjjelet,
Nincs semmi fény . . . remény — —

* * *

Ragyog a hold; szelid, arany sugára,
Rásüt családunk három csillagára,
A negyediknek távol vidéken
Sápadt arca visszatükröződik
A tenger vizében — — — —

(Fiume.)

Kompolthy Tivadar.

Olyan az a boldogság mint a gomba, megterem az mindenütt.

— B. P. —

Tavaly végezvén a jogot, gondolkozóba estem,
nem azon hogy mi legyenek? hanem hogy mi lehetnének?
Hiszen tisztviselőnek való már ma minden 50-ik,
pórátör pedig minden 30-ik ember.

Jere haza öcsém! — írám neked Gáspár bátyám, —
emberré teszlek én itthon.

Hazamentem.

— Még ugyan sokat éhezhetél te Pista azon a
Pesten, ugyan megvékonyult az orrod?

.. A jog evett engem meg, bátyám!

— A jog, te?! Pedig tán jobb lett volna, ha te ot-
ted volna meg ötöt. Hát aztán, tudnál-e előttem belőle
censurázni?

.. Ugy én bátyám! mint a patyolat.

— Mondj hát valamit a „Mátyás király“ törvé-
nyeiből.

.. Ha az ember kávé vagy théatrendel, s azt eléje
tevéen, akár megissza, akár nem: annak az árát, kijöve-
telt előzőleg le kell tenni; a tekeasztal zöld posztó-
ját nem szabad a dáköval kiböki. — A kávéslánnyal
legyeskedni szabadalmas dolog léven.

— Mit beszélsz te bolond?!

.. A „Mátyás király“ kávéház statutumairól.

— Öhm! — Hát az „előbbeni állapotba vissza-
helyezés“ micsoda te?

.. Ha az ember leissza magát estére, éjfélre meg
kijózanodván, reggelre megint bekap. Ez az.

— Ugyhát?! — Próbáljuk az első tételre Pista

határozd meg nekem, hogy mi a „Jus“?

.. Ha valakinek a halála után javaiban örökösödöm:

hát ez az a jus.

— Igen te?!

.. Igen a!

— Derék!

.. Hát a „hitbizomány“ micsoda, Pista!?

— Az: hogy valami más vallásu emberre rábi-
zom a hitemet, hogy azt kövesse, ne a magáét.

.. Hm! így hát?

— Ugy hát!

.. Még érted te ezt a dolgot Pista!

— Hát, értem én; nem azért tanultam 4 esziendeig
az akadémiát.

.. Ne még egyet: mit tett az a szó annak idejében
„ur dolgát végezni“?

— Engedjen meg Gáspár bátyám! ugy látom csak
kutyálkodni méltóztatik velem, ily fogalom nincs a Tri-
partitumban.

.. Jól van édes öcsém! megérttem az egész tuda-
mányod summáját; látom, hogy Pest után tért, hanem én
meg most feljebb rukkoltattak és emberré teszlek.
Lásd ott azt az egycsovú flintát.

— Tán meg akar lüni bátyám?!

.. Nem érdemelnél te egy lövet port sem ecsém!
hanem azt akarom mondani neked: hogy ezzel a puská-
val neked kell meglüni valakit.

— Hogy hogy?!

.. Hát csak ugy, hogy szegény megboldogult ös-
szöm Leopold ezzel őrizte a krumplit, és most már
ugyanezzel te fogod megőrizni.

— Már mint én?

.. Már mint te. — Lásd édes öcsém! te státus-
férfiúvá igyekeztél magadat kinőni, tehát: mindent
legalul kellvén kezdeni, először is légy krumpli-felügyelő.

— Bátyámnak, ugy látszik, furcsa fogalmai vannak
a státusférfiúvá képződés grádusairól!

.. Diktumfaktum! ahhoz én jobban értek; aztán
csitt, — mert mig miniszter lennél, ugy megoldalgattak,
hogy azt is elfelejtetd, hogy édes anyád ki fia volt.

Persze, meg kellett adnom magamat, mert Cz in ó-
ber Gáspár bátyám összes javai én rám néztek egy
kis gyenge elhalálózása esetére, tehát komédiáznom
nem volt szabad velem.

— No, ne társd a szádát, mert kiszalad a lelked!
ott az a guba ni, vedd rád; le azzal a lajblí, nadrág, s a
többivel; ahun az a csizma is, a melyikből megszökött
a bőresem, huzd föl! Nesze ez a p u s k a, hanem vigyázz,
mert ez olyan módos egy fegyver, a melyik hátulra szo-
kott sülni, el ne lüdd vele a füledet. S ha valakinek
csak szagolni is kurázsija lenne a földhöz közel: bocssás-
bele ezt a töltést, hogy felejtse el, hogy e világon még
olyan gyümölcs is terem, a minek a neve — krumpli.

Mit volt mit tennem? pesti parádés ruháimat leve-
tettem, s magamat valóságos csöszszé maszkiroztam.
Soha ilyen pompás bolond dolgot! Még ugyan jól áll
nekem ez a nagy karumu zsiros kalap! Hm! hát még ez
az izé ni! hisz e meg koffornak volt eredetileg ki-
gondolva, nem csizmának. Ebbe a gubába alig hihe-
tem, hogy valaki vagy valami előttem előbb be nem
költözködött volna.

No most már kiballaghatok az őrhelyre. Ott látom
az én világító tornyomat. Az ott a csöszszekastély.

* * *

No még ilyen residenciában sem laktam, mint ez a
parádiai palota. Csak az vigasztal, hogy Ill és profótának
is ilyenforma kastélya volt a Kérit patak mellett. An-
nak is épen az ég volt a födele. Ez az egész alkotvány
szörnyen hasonlít egy tetejével lefelé fordított méhkas-
hoz. Egy lyuk on jörek bele mint az urge. Aztán meg
még az lenne a legderekebb, hogy ha valami korhely
farkas be találna pillantani ebbe a réti gyümölcs — nád
— hajlékomba. Ej! ijesszük el mind azt a két vagy
négy lábú halandót, a ki vagy a mely vizitelni kurázsiz-
kodnék. Így ni! a gubámat a ház elé ebbe a karóba tü-
zöm. Most aztán mindenki tudhatja, hogy itt egy roppant
krumpli birodalom fölött örködő csöszszésárság trónol.
Jer ide muszka! burkus! krumplit hódítani! fogadom
hogy halva szaladsz haza; itt a flinta! meglő ez
ha vassal vagy is megbélelem.

Denikve éj lett, s én egy csomó tengeri csutkába
pakolozva lefeküdtem és ugy elaludtam, hogy miattam
aktár az egész krumplitermést visszalaphatta volna
Dráké Ferencz, aki először Európába beplántálta.

Jó ideje hogy alszom; egyszer azonban arra ébre-
dek föl, hogy nagyon hül a fejem lágya. Mi lehetett ez?
Tapogatom: no ez megvan. Keresem a kalapomat, az
meg nincs meg. Uram teremtem! miféle állatot kárhoz-
tattál te arra: hogy csöszszkalappal éljen? mikor tudom-
mal az állathistória még ilyenről nem emlékezik. Meg
azt, megette valami állatkonserpczió alá még nem került
szőrnyleg. — Feltekintek az ágas gyéjére, hova
gubámat akasztottam, s jól látom: hogy gubából egy
falatot se látok. — Öhm! azt már mégis csak megtudom
érteni, hogy egy zsiros kalapot megehetett valami. Ennek
értem a rációját; de hogy egy guba lemenjen a tor-
kán, a boa constrictor és az Anacondáén kívül valaki-
nek! ezt már csakugyan nem hittem, s ime!

Igy maradtam biz én egy szál . . izében! Csak már a nap lenne szives eljönni, Gáspár bátyám pedig sziveskednék el nem jönni!

Eközben valami nyoszörgéssel párosult szitkozódás üt meg füleimet, míből világosan ezt lehetett kivenni:

„Egye meg a . . .! — megmondta hogy micsoda, de biz én elfelejtettem — ezt a Czinóbert, árka val egyült; ki nem tudok belőle kapaszkodni! ez a krumpliszár is a kezembe szakad!

„No! gondolám magamban — meglesz már a kalap, meg a guba! elveszem én ettől, ha mindjárt szentül kukorikol is. Ez, ugy látszik krumplira éhezett. De hisz mindjárt adok én neked, csak aztán haza bírd!

— Megálj krumpli-rabló! — Pedig el se tudott volna szaladni.

. . Isten hozta kedves csösz! jöjjön kend, segítsen az isten is megáldja kendet!

— De nem ugy van a fráter! tudom, hogy a krumpliszagra jöttél; azért tehát már most add meg magad, mert mindjárt keresztülpuklantalak ezzel a hátultöltő fegyverrel.

. . No bolonduljon kend csösz! tudja meg hogy én a járási főszolgabíró vagyok, ki kocsisztól belefordultam ebbe a kendek árkába.

— Főszolgabíró? Hogy volna az ur főszolgabíró? Hát hol látott az ur főszolgabírót árokban? Deisz' engem bolondd nem teszsz ecsém! hanem azt mondom, hogy add meg magad, s add ide zálogba a kalapot meg a gubát, az onyimet ugy is megette valami.

. . De mindjárt kendet eszi meg valami! csak ne segítsen, a ki erre s amarra!

— Aztán meg, ne igen kendezzen kend engem, mert tudja meg kend, ha még nem tudta kend! hogy én provisoris csösz, de definitiv, jogász vagyok. Értette kend?!

. . Jogász? micsoda jogász?! hát hol látott kend bolond ember jogászt krumpliföldön, éjnek idején egy szá! vászonban?!

— Hát aztán igazán szolgabíró az ur?

. . Az hát.

— Mondjon hát valamit diákul.

. . Mensa rotunda.

— Bene! — most már kihuzom az urat, ugy is engem is ép ennyi diáktudományom huzott ki egykor a szekundából. Jöjjön tek. uram! fogja meg a puskám végét.

. . Hátha el talál súlni?

— Arról már jót állok, hogy nem!

— Ah örvendek, hogy szerencsém van!

— Részemről a szerencse! De már most a legnagyobbomat is legyen szives ön kihuzni.

. . Micsoda! hát leánya is van a tek urnak?

— Van; mégpedig szegény, ő is lenn van az árokban.

— De már azért magam lemegyek.

— Alázatos szolgálja! hát bele tetszett esni az árokba?!

. . Belefordultunk,

— Legyen szerencsém! a nyakamba . . tessék fogózni.

. . De olyan nagyon ismerős hangja van önnek.

— Megvallva, én is annak találok a nagysádját.

. . Én Czinke Czeccil vagyok.

— Czi . . czi . . Czinke?! Én pedig Czunka Pista vagyok.

. . Czu . . czu . . Czunka?!

— Az én, kedves Czylim!

. . Oh én végtelen boldog vagyok, hogy önt láthatom, Czunka!

— Látni nem láthatjuk egymást, kedves Czylim hanem csak tapogathajuk. — Emlékszik-e még! emlékszel-e még Czili! midőn atyád tavaly nekem kiadta házatoktól az utat?

. . Mennyi könnyembe került az nekem!! Czunka.

— És most mily boldog vagyok — Czili!

. . Én is; Czunka!

— És most Czilikém! ezennel fogadja forró eskümet, mikép én soha, semmiféle fátum által elragadtatni nem engedem többé magamtól; igen Czili! ön nőm lesz s kezét azonnal meg is kérem atyjától. Tekintetes szolgabíró ur! . . . Szolgabíró ur?! Nem hallja? hé ni! urambátyám!

. . No mi az ördög! miért nem jönnek fel már abból az árokból?

— Tüdök meg urambátyám! miszerint én vagyok az a Czunka Pista, kit tavaly Czinke Czili kisasszony — már mint édes leánya küszöbétől elillott. Már most tehát itt, ezen a szent helyen megkérem a Czili szép kezét urambátyámtól, mit ha megtagad: föl nem viszem a kisasszonyt, hanem ezen az árkon végig bujdosom vele a római sáncozig, melylyel ez összeköttetésben van; ott aztán boldogok leszünk.

. . Jól van, édes öcsém! de hozd fel előbb a lenyomat, s majdcsak idefön alkudjunk!

— Nix nutz! semmi alku. Tessék szólni szaporán, még pedig „igen“-nel, mert különben mindjárt zsebre teszem a kisasszonyt, akkor aztán perelhet a hegyekkel!

. . Jól van, jól! csak jertek föl!

(Vége következik.)

A végzet.

Beszély.

— Irta: Margitay Dezső —

— Tehát éljen! . . . Hanem, mielőtt kiüriteném poharamat érette, hadd tudjam legalább nevét, melyet elfeledél említeni, — remélem nem féltékenységből.

— Magában érthető! Hisz az arát csak ügyetlen ember szokta féltetni . . . A szerető — az más! de ő, Julia egy hó óta arám; s aztán vannak tulajdonságai, melyek minden féltést feleslegessé tesznek.

— Csak nem rut talán?

— Oh nem, nem épen. Igaz, hogy nem is tartozik épen a szépségek közé, de szelleme annál miveltebb. — Ő tudományos hölgy.

— Tudományos?! Istenemre! ugy tölem ne félcsd, mert én . . .

— Ez nem nagyon udvarias volt tőled.

— Megengedj, kedves Rikhárd! . . . Hisz én tulajdonképen komoly tisztelője vagyok a tudományos nőnek, kik azon növényhez hasonlítanak, mely illatos virághelyett drága orvosszert szolgáltat a szenvedő emberiség javára; hanem tudod . . . én nagyon felületlen ficzkó vagyok.

— S annál fogva egy szép főnek nyujtok a koszorut, habár nem tudományteljes? Hűm? ezelőtt két hóval magam sem voltam nálad különb ember.

— Hanem most már mégis egy tudományos nőbe lettél szerelmes, ki — völegényi gyöngédséggel szólva — nem szépség?

— No, tudod e házasságot nem épen a rajongás, a lángoló szenvedély köti meg. Ejh? ezek a bohóságok már még kimentek övatból.

— Ugy? Házasságod tehát észházaság?

— Az az olyan, mely nem kezdődik ugyan versíráson, hanem remélhetőleg igen nyugalmas leend. —

— Nemde gazdag?

— Nem mondhatnám.

— A manóban is! Tehát mit mondhatnál?

— Julia unokanővérem.

— S ahoz nem gazdag, tudós s mi legtöbb nem szép?

— Igen, de közös nagynénénk annál gazdagabb.

— Kiváncsi vagyok tudni, hogy mit tartozik a dologra?

— Szörnyen oda tartozik Kondrád barátom Mert lásd, ez ami közös nagynénénk, aki körülbelül 500,000

frtal bir, engem s Juliát akarja közös örökösül tenni arra az esetre, ha férj és nő lesz belőlünk.

Okosabban tenné, ha mindegyikötöknek kiadná részét külön s aztán a házastárs választásában szabadkezett engedne.

— Lehet, hogy igazad van; s ugy vettem észre, hogy Julia sem esnék kétségbe, ha szabadon lehetne férjét választania. Hanem a nagynéninek ez egybekeies rögeszméjé vált; ó már kissé éltes s tudod, hogy az éltes nagynénik mily makacsul ragaszkodnak rögeszméikhez. Azt hiszem, hogy kész volna kitagadni örökségéből a vakmerőt, ki kedvenc eszméjét megbiusítani akarná, vagy ki nemet találva mondani. -- Egyébiránt — komolyan állíthatom, hogy engem nem pusztán az örökségből kitagadtafóli félelem köt Juliámhoz. — Oh nem! én igea tisztellem őt s remélni merem, hogy boldog is leszke vele. —

Hanem bocsánat nagyérdemű, tisztelt és kedves olvasók, — bájos és imádásraméltó olvasónok! még csak most veszem észre, hogy szórakozottságomban a beszélgetőket s a helyet, hol a beszélgetés történt elfeledtem megemlíteni.

Tehát: az, kit társa Rikhárdnak nevezett s ki a beszélgetés folyamánál kivethetőleg völégénye volt egy nem szép, nem gazdag, de tudományos nőnek, — egy barna, tüzes fekete szemű, fodros hajú, jó természetű 25—26 éves ifju: — az pedig, ki nem ő volt s kinek neve Konrád, szöke, tengerzöld szemekkel, nyulánk testalkattal és nyálkán kipodrótt szöke bajuszkával.

Vége: a hely, hol a beszélgetés történt: Pest egyik szállodájának emeleti éterme, honnan a nyitott ablakon át a szép, tavaszi nap által kicsalt nagyszámu járókelőkre, kocsizókra s a tavasz üde gyermekeit, tarka virágokat áruló lányokra és asszonyokra egész kényelemmel lehetett lelátni.

A két barát egy reggelinek megterített, izletes étkekkel terhelt, csemegeborokkal és virágedényekkel annak rende szerint ellátott asztal mellett egymással szemben s közvetlen az ablak közelében állt, valószínűleg, hogy így a tavaszi üdeleget annyival inkább élvezhessék is, hogy az alanti téren sürgő-forgó emberekre kényelmesen leláthatásnak a csevegés közt költött reggelizés közben.

Konrád a szöke ifju, hallva barátja utóbbi szavait, gondolatokba mélyedve hajtá le fejét s oly arccal üríti ki az előtte álló pohár lacrima christi, mintha nem szomjúság miatt, hanem csupán szórakozás végett tenné azt.

— Reményled, hogy boldog léveste vele?

— Sőt azt is mondhatnám, hogy biztos vagyok afelelő. —

— Ezt nemond, barátom! Biztos semmi sincs a földön. Majd csak nyugtával dicséred a napot s ha élted alkonyán egy boldog multat látsz hátad mögött, mondj köszönetet a sorsnak, mely azzal kegyesen megajándékozott.

— Oh nem, koránt sem! én azok közé tartozom, kik azzal tartanak: hogy mindenki maga oka szerencséjének vagy szerencsétlenségének. Én a sorsnak mitsem akarok köszönni.

— Ugy? te nem hiszsz a végzetben?

— Mit! hát ugy néznék e ki, mint valami borotvált fejű mahumedán?

— Épen nem, de barna fúrteid nem gátolnak abban, hogy el ne ösmerd és ne tiszteld azt, mi az összes mindenség és a történőknek egyedüli mozgatója.

(Folyt köv.)

Vegyes.

— **Debreczen statisztikájához.** A ref. egyház köréből, a mult évben született: 1455 és pedig 738 fi, 717 nőgyermek. Meghalt 2500 és pedig 1264 fi, 1236 nő. — A létszámból a hiány: 1045. Háasság 323 pár közt kötetlett.

— **A debreczeni polgári-köz** sajtó könyvtára javára f. é. jan. 15-én és febr. 14-én a Fohérlő ventéglőben zártkörű táncvizalmat tart. Belépői jegy személyenként 1 fr.

— **Táborszky és Parsch** Budapesti czég zenemű kiadványaiból újabban a farsangi estélyekre kitűnő következő

zenedarabok kerültek ki: Schindler Józseftől zongorára: Der Wenzel komt! ára: 50 kr. ifj. Farbach Fileptől zongorára: Wiener Weltausstellungs Marsch, ára: 60 kr. és S p o r n s t e i c h s! Schnell polka, ára 50 kr.

— **A lóvornatu vasut** ugye, jobbidősig aludni fog!

— **Főhívdás a városi t. cz. Közönséghez!**

A helybeli tornaegyelt által föállított vívóda immár szükséges kellekekkel felszerelve levén: fölkérem e hasznos intézmény iránt magokban kedvet érvő t. egyéneket, hogy mielőbb jelentkezni s neveiket Örvényi Vilmos művezetőnknek beírni sziveskedjenek. — Debreczen 1874. Jan. 5. Varga Lajos, mk. tornaegyelt elnök.

— **Az ál Wessellényi** fogsága idejét szorgalmas tanulgatás közben tölti; légtűz időt fordít a Magyarországi történelmet tartalmazó források atlvasására. Legközelebb Horváth Mihály "Huszonöt év története" című történe mi művét olvasgatta s alkalmasint visszatetszett neki annak n é n é m é l y kifejezése, mert a művet — melyet a fogda könyvtárából kölcsönze ki — buszusan széltépe, lábaival tapodta annak rongyait. Ezért nyolcz napi néma börtönre ítélték őt, mely büntetését már kiállva, most ismét előbbi börtönében ül s folytatja félébnszakait tanulmányait.

— **A bélyegjegygyel ellátott levélborítékok** ez évi január 1-től fél krral megosáron áruúlatnak, mint a rajtoklevő levélbolyeg értéke. Mint kiszámíták e fél kr, — ha a levélborítékok ugy fognak kelni, mint eddig keltek, — évenként szányolcvanezer frtot fog az államnak jövedelmezni. Persze! a házaló krajczáiraiból növi ki magunk Rotschild milliója!

— **Hibaigazítás.** Mult számunkba a bécsi lotteria húzásiidejeul január 4, december 26-a helyett sajtóhibából czuszt be.

— **Színház:** Vasárnap: Szökőtt katona, (népszimű dalokkal.) Hélfőn: Nemes és polgár, (vigjáték itt először); Keddén: Linda (opera); Szórdán: Claude felesége (dráma); Csütörtökön: Makranczos hölgy, (vigjáték); Pénteken: Mai paraszt, (vigjáték itt először); Gringoire, (történeti szimű); Szép Galathea. adattak.

Az e heti szinpadu újdonságot, a Nemes és polgár című vigjátékot is mint a leg több e nembeli újdonságot Paris szolgáltatta. Meséje nem valami megkapó, avagy változatos; — egy millióssá lett polgár marguis vőre áhit, s talál is egyet, aki bár haszatalan egy czimborá, de azért megveszi őt adósságnak kifizetése árán. A vő után hálából kigunyolja ipáját és megcsafja nejét; mi azonban nem ok arra, hogy azért utóbb az egész család boldoggá legyen, — miután ezt az írók így akarták. Ez a vigjáték irányni akarna lenni, hanem, hogy az lehesen hiányzik belőle valami: — az írāju; hanem azért ez nem ok arra, hogy az egész érték nélküli felczelvény ne legyen, melyben sem szellem — miben pedig a francziák erősek — sem morális alap — mit a francia újabb művekben nem is keresünk — sem végre költői igazságszolgálatás és igazság fel nem található. Mért nem láthatunk az effle idegen éretlenlénségek helyett, honi termékeket? a magyar szinpadon vagy talán nálunk még ilyen sem kapható a honi termékek között? Ha ugy van: akkor bizony — nagyon csehül vagyunk.

— **Meglevőri hazafi.** Duna-földváron Bajmoezi József könyvkötő segéd pajtásával a koreszámán iddogálván, a pajtás azt mondá, hogy: a már az csakugyen fránya gyerek lenne, ki most vállalkoznék a Dunában megfürdeni. Bajmoezi bagatelle dolognak vélte azt s fogadott a pajtással egy rostélyos és két itcze borban, hogy ő meg fog a Dunában fürdeni. Ugy lőn, mint mondá: levelezett, beleugrott a Dunába, 27 csergő volt ott; 50 öl területet vígan lubiczkolva beuszált, aztán kiszállt a vízből s a fogadást vesztelt pajtás nagy lelki könnyelbségüre, kint, a szárazon megmervedett. "Még sem lesz a rostélyost kinek megenni!" Hanem esalódott! Másnap Bajmoezi barátunk tökéletes egészségre nérvendve, mosolygó arcczal lépett be hozzá, hogy a fogadástól rostélyost magának barátjával megrendeltesse; mégis csak jó, ha az ember vállalkozó szellem. Lám, Bajmoezi most híras emberré lett egyszerre, minden lap tele van nevével; többet írnak róla, mint-ha száz kolera árvát láplálna. Hej, csak sokat is kitűd vinni az a rostélyos.

— **Jókai regényei dán nyelven is** megjelennek s ragyogó fantáziája a dán olvasóközönség előtt is ösmeretessé leend. A fordítást a jó nevű dán irodalmár Damkiet Axel eszközi; Koppenhágában fog kiadni a vállalat, mely nem egy-két műre, hanem Jókai összes nagyobb műveire kiterjed. Egyelőre a követező regények fognak megjelenni: A szegény gazdagok; Arany ember; Fekete gyémántok; Más idők, más emberek; Magyar nábob; és az új földesur. Az első fűzet Jókai arczképét s terjedelmesebb életrajzát is hozni fogja; minden fűzet a magyar czimert előtűntetve borítékban fog megjelenni. Mi, magyarok kicsinyléssel tekintünk a hazai szép irodalomra; nekünk Ponson du Terrail, Gaborian s több effle kell; írónk a hátálán pályától elfordulnak s mennek kenyeret keresni s így irodalmunk lassankint alányatlak; — pedig épen az irodalom volna az, mely által a magyar név világszerte ösmerült válhatnék. — Hanem hát nekünk nem kell egyéb politikánál!

— **Ami nem bűn, de hiba.** Afinger német szobrász Berlinből Rómába menvén, ott többek kísérletében meglátogatta a pápai lakást, hol véletlenül magával a pápával találkozott a kíváncsi társaság. Péter utóda előtt Afinger kivételével mindannyian tédreborultak s megalázkodva hajták meg fejüket; hanem a szentember szive nem gyönyörködött annyira a sokak tiszteletben, hogy az egyet, kinek térdei meg nem hajlottak észre ne vegy, azért hozzá közeledett s nyjasan mosolygva kérdezte tőle, hogy honnan jő és mit akar. Afinger elmondá, hogy Berlinből jő, protestáns vallásu s a pápai lakremekeit kívánta megszemlélni, mire Sz. Péter utóda így válaszolt. — Hogy ön protestáns: az nem halálos bűn ugyan, hanem mégis nagy hiba.

— **Drága csók.** Nem valami jótékony csókról van szó; az ilyen csók sok ful hallatára szokott elcsattanni s csupán az a pénz érdekes, mely érte fizetetik. Itt egy négyezrenközt adott csókról szól az ének, melyért nem kéretett 1000 frt. hanem azért mégis 5000 frtba került. D. üzletférfi Pozsonyból Bécs felé pályázván a gőz szárnyain, szerencsétlenségére egy csodaszép hölgygel találkozott, ki előre kegyes volt az üzletférfi mind edesebbé váló beszédére szemlesütve, irulva-pirulva hallgatni, anélkül, hogy ömledéseit visszatartotta volna. A szépség engedékenysége egyre hátrábbá tevő hősünet, míg végre ostromra került a dolog — és eldőrdült a csók ágyú, mely a báj istennőjét védképpen védéképtelenné tevő. Achilles, látva dialátát, vig kedélyvel és megkönyömbült szívvel számígtatá a kedves percekét. melyeket diadala szerzend neki; megkönyömbült szívvel, mert nem várt ily könnyű győzelmet s mert nem is álmolta, hogy boldogság pillanatában szebe is megkönyömbült: ezt csak akkor vette észre, midőn a legközelebbi állomáson szerelm istennője véletlenül lemaradván a vonattól, megtapogatótá tárczájának, melyben 5000 frt. volt, — hűlt helyét.

— **Újév éjszakáján** 12 és 1 óra között Székely-Keresztúron borzasztó vihar tört ki, villám és mennydörgés s éles illusztrálva. A felekek által rögtönzött ezen megtővedést sűrű hóhelyhelyek rekeszték be.

— **A Miklósi színház** Budapesten jan. 4-én d. u. 5 órakor kigyulladt, de nagyobb kár nélkül eljött vétegett az égésnek. Ez az árva színház, mely még nincs egy egész éves, annyira megpróbáltatáson ment már keresztül, hogy Isten a megmondhatójá. Tulajdonosa kimeneteltel belőle; aztán a hitelezők kezdtek benne direktorokodni; később kőtyavetyélni akarták és most az elemek is ellene esküdtek.

— **Per, kézsók folytán.** Egy tiltszti lap közölte, hogy a koronai német konzul: Szeresni az ott áttuzót Bismark kezét megcsókolta; a konzul e közleményt sőtértnék találta magára nézve s a lap ellen sajtóperét indított; a bizonyítási eljárásnál kitűnt, hogy a konzul annyira lehajolt, hogy ajkai az államférfi kezét érinték, a konzul azonban tagadja, hogy ez kézsók lett volna. Most már az a kérdés: vajdon czuppant e hát? S e kérdést maga Bismark fogja eldönteni, ki e tárgyban a napokban fog kihallgatátni.

— **A „Nemes és Polgár”** színpadunkról is ismerő vigjáték szerzőitől (Augier E. és Saudeau Gy.) Párisban a Theatre français-ban e napokban egy új színművet adtak „Jean de Thomeray” cím alatt. Meséje — mint írják nem új ugyan, hanem aztán annál soványabb. Saudeau egyik régebben írt beszélyéből dolgoztatott át, s mi e darabnak némileg megszerző a közönség tetszését; az a fényes díszítmény volt. Valószínű, hogy nemsokára e darabot is lesz alkalmunk hazai színpadainkon — bámulhatni, mint olyan színpadi újdonságot, melyből csak azt lehet megmutatni, hogy Párisban is tudnak rossz színműveket írni, nemcsak nálunk.

— **Végzetes szin.** Nagy-Szeben mellett egy Martonfi nevű altszi fekete sarga zsinogere kötél fel magát, — mint egy levelében írja, hogy még a másvilágot is legyen oka irtózni attól a szintől, melyet e földön ki nem állhatott.

— **Zajos öngyilkossági mód.** Neu Ulmban egy katona mégéddig nem gyakorolt módul vetni véget életének. Vett egy font puskaporú és tizenhárom puskagolyót s az egy ágyuba töltve, fejtét a löveg száájához illeszté. A löveg eldőrdült s a katona szelleme e dörrej mellett sétált át abba a birodalomba, melyről Dantét kivéve még nem irtak uti vizlátokat.

— **Márki Sándor** kiszámítása szerint a mult évben minden magyar emberre 6 krajczár esik azon összegből, mely magyarnyelven megjelent könyvek áraként befolyt. Alkalmasint ez lesz magyarzata annak, hogy nálunk több tiszességes táblalabiról termetet, mintsem szellemus főt találhatni!

— **Zsidó szent garázdálkodik** Magyarország fővárosában. Ez a zsidószent gácsországi rabbi; neve: Re b Hillel. Budapesten fényes bankettet adtak tiszteletére hit-sorsosi, melyen a tisztelgők a szent tányérait, melyekről evett nagy pietással tisztára nyalták, azt hívné, hogy atól üdvözölni fognak. (Persze, hogy a tányérnyalás nem egy esetben üdvözít is, mint a példák mutatják!) A boldog szent két hajcsárt tart a hitfílléroeinek behajgatására; és napjait azell tőli, hogy lengyel prémes sípkákat szentel be és áld meg, melyeket tőle 20—30 frtéért vásárolnak meg; az általa megáldott bor aköla pedig 120 frtéért vásároltatik. — Hát pesti izraelita atyánkfiait a fé-

nyes magastetejú kalap sem bírja megvédeni az eféle drága szentektől? Pedig nagy agyvelő férne ám abba a ezilinderbe!

— **A magyar irodalom a mult évben** — a Krah és Krisis daczára nem volt nagyon meddő — a számokat tekintve. Megjelent 1064 újmu s 214 folyóirat igyekezett szórakoztatni az olvasó közönséget. Hanem, mi a beltartalmat sértéket illeti, fájdalom! az nem mutat valami nagy előhaladás t. Nalunk ez időszertir csupán egy irodalom létezik, mely minden mást megbénít s ez a politika irodalma.

— **Amerikai vőtegeny.** Igaz, hogy ez nem Mexikóból, hanem valamelyik kisebb svultól tért haza Magyarországra, azért tudta a módját, hogy hogyan kell az ajtó előtt maradni. Ez az ur ugyanis D. helyiségben egy hölgyet megkérvén, vele leendő összekelésre a napot is kitűz. Midőn aztán arájáért menne a kitűzött napra, utközben egy más nőt pillantott meg s azt vezette oltárhoz; most az elhagyott ara pert indított hüthen imadója ellen — a fűstbe ment lakodalmi költségek végett.

— **Régi gyakorlat** Budapesten. A hatodik kerület előljáróinál egy nő jelentkezett azon kérelemmel, hogy számára kávémérhetési engedélyt adjanak; az elnök megbízattá őt s utasítá, hogy pár nap mulva térjen vissza folyamodásának eredményét meg tudandó. A kérvényező a kitűzött időben pontosan megjelent az elnök előtt, s midőn megtudá, hogy kérelme kedvező határozattal lett elintézve, örömeiben régi jó szokás szerént az elnök markába 20, a két esküdtébe pedig 10—10 frtöt dugott. Hanem az elnök nem lévén a régi jó emberek közül való, megütöközött a nő ezen eljárásán s kérdőre vonta őt eziránt. — Hát bizony talán nem elég? hiszen ezelőtt sem adtunk ennél többet, kiáltta föl a kérvényező nő. Az cinök e felkiáltásból megtűdta amit tudni akart s a pénzt mosolygva adta vissza az illetőnek, midőnben így szólt: Asszonyom! a régi gyakorlat szerént hely lehetett az ily ajándékoknak, hanem ma már más idöket élünk; azért csak tegye el pénzöt. Gondolta-e a nő, hogy ez az új divat kedvesebb a réginel? nem tudjuk, de reméljük.

— **A budapesti francia konzulság** megszüntetett s helyette a bécsi követségi titkár fog lejönni s itt a bécsi követ igazgatása alatt működni.

— **Csanád-megye** egyik községében egy asszony, kinek férje az összek halt el a cholérában, e napokban három egészséges gyermekkel lön anyjává. Nagy áldás-volna Amerikában; hanem valóunk a mi viszonyainkhoz mérve 3 db. százazas vigasztalóbb valami leendett.

— **New-Yorkban** a minap egy ott lakó hazánkfia azt olvasta az újságokban, hogy az Európából legközelebb megérkezett hajóval egy Molnár Alajos neve magyar is érkezett. Gondolja magában, hogy ennek a magyarnak itt az idegen világban jól fog esni, ha anyanyelvét hallandja is, ha lesz ki őt némi tekintetben utba igazítandja s meglátogalja őt szállodájában. A megérkezett magyarnak azonban csak álneve volt Molnár Alajos, igazi neve pedig Kummer; s ő maga ugyanazon miniszteri hivatalnok volt, ki legutóbb vagy 80,000 frotskökával tullelte magát a tengeren. A pseudo Molnár megjéjett a hivataln hazafütl; bevallja, hogy ő tudja: hol van Magyarország, de ennek nem fia s nyelvet sem érti; midőn pedig vendége eltávozott fogja revolverét és attólvaló félelmében, hogy már fölföldözöttet és a rendőrség körmei közt van: fölböli magát, a magánál feledett 80,000 frtől még 50,000 frtot hátra hagyva. A még hátramaradt összeg a magyar kormánynak fog kiszolgáltatni.

A debreczeni

első ipartársulati-bank

mindenféle betett pénzeztől 5 - 6 - 7 % kamatot ad; váltóra és arany s ezüst zálogra kért költségnöklől mérsékelt kamatot veszen. — Különösen figyelemfelkeltő a gondos születek — a Debreczenben nem eddig nem létezett — **néptörzs betételek**, melyek által gyermekek számára, hetenkénti apró betételek által tetemes tökéit gyűjthetnek össze.

Irodája s pénztára van: Czepléd-utczán a Banki-ház emeletén, a polgári-kör volt helyiségében.

Hivatalos órák: mindennap, d. e. 9-től 12-ig,

Beküldetett.

Minden betegnek erő és egészség gyógyszer és költségnélkül:

Revalesciere Du Barry Londonból.

Az izletes Revalesciere du Barry gyógytápszer, elüz minden betegséget, melyek az orvosságnak ellenállnak; u. m. gyomor, — ideg, — mell, — tüdő, — máj, — mirigy, — nyvák-hártya, — lélekezési, — hólyag és vese fájdalmak, gümőkört,

hasmenést, aszkórt, asthmát, köhögést, emészthetlenséget, dugulást, hideglelést, szédülést, vértolulást, fülzugást, gyomor-émelygést és hányást még a terhesség ideje alatt is, diabetest, bükórt, elsóványodást, czúzt, köszvényit, sápkórt. Kívonat 75,000 bizonyítványból oly gyógyulások felel, melyek minden orvosságnak ellenálltak :

68,471 számu bizonyítvány.

Prunetto (Mondvi mellett) 1869, Octóber 26.

Uram! Bizonyíthatom önt, hogy mióta a csodateses Revalesciere du Barry-t használok, sem korom gyengeségeit nem érzem, sem 84 évem terhéét. Lábam újra megvénnyodtak; látásom oly jó, hogy szemüvegre nincs szükségem; gyomrom erős, mintha csak 30 éves volnék, — röviden, megfijodva érzem magam; prédikálók, gyónások hallgatok, betegekét látogatok, s meglehetősen hosszú útakat teszek gyalog, érzem, hogy elém tiszta és emlékező tehetőség megírissúl. Kérem önt, hogy e nyilatkozatot tegye közzé ott és a hogy ön kívánja. Kötéles szolgálja

Castelli Péter abbé,
Bach. és Theol. és prunetói pap.
mondovi kerületben.

75,705. számu bizonyítvány :

Bécs. Práterút 22. 1871, májusban.

Köszönettel tartozom önnek azon sikerért, melyet rajtam az ön kitűnő Revalescieréje végre vitt. En ugyanis gyakran szenvedtem gyomorgörcsben, köhögés és hasmenésben, melyektől az ön kitűnő gyógyszerere megszabadított.

Groszmann L.

73,268. számu bizonyítvány.

Sicilia, Trapani, 1870, ápril 13-án.

Nőm, borzasztó idegbajok áldozataképen, rettenetes daganatokkal egész testém, szívdobogás és almatlansággal, s a legnagyobb mérvű lépkórral, az orvosok részéről elveszetnek tekintelelt, midőn a megfizethetlen Barry-féle Revalescieréhez vettem menekülésemet. Ezen drága szer, minden barátim bámulatára rövid időn meggyógyítá azon rettenetű bajokat, s német

annyira helyre hozta, hogy jöllehet már 49 éves, a táncmulatóságokban mégis igen tevékeny részt vesz. Ezt önnel minden hason baju szenvedők érdekében kötelességszerűleg, s a legmélyebb köszönettel közlöm.

Barbera Atanásió.

Táplálóbba a husnál, felnőtteknél és gyermekeknel ötven-szeresen megtakarítja árát az orvosságokban,

Ara $\frac{1}{2}$ fontos bádog szelenczékben 1 frt. 50 kr. 1 fontos 2 frt. 50 kr. 2 fontos 4 frt. 50 kr. 5 fontos 10 frt. 12 fontos 20 frt. 24 fontos 36 frt. Revalesciere kétszersült, szelenczékben 2 frt. 50 és 4 frt. 50 kr. Revalesciere csokoládé por és táblácskaalakban 12 csészére 1 frt. 50, 24 csészére 2 frt. 50; 48 csészére 4 frt. 50 kr., poralakban 120 csészére 10 frt. 288 csészére 20 frt. 576 csészére 36 frt. Kapható Barry du Barry és társául, Bécs, Wallfischgasse nr. 8 valamint minden városban gyógyszereszek és fuzserkereskedőknel is; a bécsi ház minden vidékre posta-utalvány, vagy utánvét mellett is küld.

Magyarországban kapható a következő helyeken és uraknál, Ara d, Tones és társa; Debreczen, Mihálovics István, ggógyszertár a kigyóhoz; Duná-Földvár, Nadhera Pál; Eszék, Dávid Gyula gyógyszerész; Maros-Vásárhely, Fogarasi Demeter J.; Pest Török József gyógyszerész; Székes-Fehérvár, Diabella György; Temesvár, Quiriny Albert városi ggógyszertár, Werseltz, Fischer Mórícznál.

Kihuzott lotteria számok. 1874.

Buda, január 3: 54, 19, 28, 5, 42.

Debreczeni piaczi középár, mérőben. 1874. Jan. 6.

Buza 685. Kétszeres 580. Rozs 490. Árpa 280. Zab 180. Tengeri 355. Kőles 540. Kása 900. 1 zsák burgonya 180. 1 mázsa szalonna 28—30—32 frt. Háj 1 mázsa 34—35—36 frt.

Bécsi bürze Jan. 9 Ezüst 106. Arany 5.44.

Felelős szerkesztő s kiadó Báthory Sándor.

HIVATALOS ÉS MAGÁNHIRDETÉSEK.

Haupt-Gewinn ev
450,000 Mark
Neue Deutsche
Reichs-Währing.

Neue
Glücks-
Anzeige.

Die Gewinne
garantirt
der Staat.

Einladung zur Betheiligung an die Gewinn-Chancen

der von der Landes-Regierung garantirten grossen Geld-Lotterie, in welcher über

2 Millionen 600,000 Thaler
sicher gewonnen werden müssen.

Die Gewinne dieser vortheilhaften Geld-Lotterie, welche plan-gemäss nur 79,000 Loose enthält, sind folgende: nämlich 1 Gewinn ev. **450,000 Mark** Neue Deutsche Reichswährung oder **150,000 Thaler Pr. Crt.**, speciell **Thaler 100,000 50,000 25,000, 20,000, 15,000 12,000, 2 mal 10,000, 6 mal 8000, 2 mal 6000, 5000, 22 mal 4000, 2 mal 3000, 2500, 76 mal 2000 & 1500, 206 mal 1000, 421 mal 500 & 400, 571 mal 300, & 290, 900 mal 100, 160 mal 80, 70, 60, & 50, 26,900 mal 47, 11,725 mal 40, 31, 22, & 12 Thaler, und kommen solche in wenigen Monaten in 6 Abtheilungen, zur sicheren Entscheidung. Die erste Gewinn-Ziehung ist amtlich auf den**

22-sten und 23-sten Januar d. J.
festgestellt, und kostet hierzu

das ganze Originalloos nur 6 Gld.
das halbe do. nur 3 Gld.
das viertel do. nur 1 Gld. 50 xr.

und werden diese vom Staat garantirten Original-Loose (keine verbotene Promessen) gegen frankirte Einsendung des Betrages am Bequemsten in recommendirten Briefe selbst nach den entferntesten Gegenden von mir versandt.

Jeder der Betheiligten erhält von mir neben seinem Original-Loose auch den mit dem Staatswappen versehenen Original-Plan gratis und nach stattgahaber Ziehung sofort die amtliche Ziehungsliste unangefordert zugesandt.

Die Anzahlung und Versendung der Gewinnelder erfolgt von mir direct an die Interessenten prompt und unter strengster Verschwiegenheit.

Man wende sich daher mit den Aufträgen vertrauensvoll an

Samuel Heckscher senr.

Banquier und Wechsel-Comptoir in Hamburg.

Hirdetés.

Alulírott itt mulatása ideje alatt, mely jelen vásár végéig tartand, ajánlja magát művészileg szerkesztett zománcozott fogazatok, valamint egyes fogak betételére, ugy azoknak tisztítása, plombirozása, reszelése és kivételére, mely műtételek a legnagyobb vigyázattal, és óvatossággal vitelnek véghez. — Azon bizalomnál fogva, melylyel több éven keresztül megajándékozott, reményli, hogy miután előbbi itteni tartózkodási helyét Nagyváraddal cserélte fel, minden vásárkor ide teendő átrándulása alkalmával számos látogatásoknak fog örvendhetni. 2—2.

Giraud Ottó.

Lakása Széchenyi-utszán, Mencez Henrik ur 1813. szám alatti házában.

CSEPLŐGÉPEKET

melyekkel egy óra alatt végeznek annyit mint három cseplő egy nap, szállít 130 forinttól felfelé (bármentes bekláddással) próba idő és éjótállása mellett:

ifj. Weil Móríc } Majna-Frankfurtban és Bécsben,
(franzensbrükstr. 13.)

5571
1878.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos** mint **Matolcsi Ferenc** engedményese részére, alperes **id. Kovács Mihálytól** 47 aft 20 kr. tőke és járuléka rejéjé legfoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 11 számú tőkben A. L. II. és — 1642, 2555 és 3273 — h. r. sz. alatt bejegyzett s összesen 48,240 aft. becsült ingatlanokból alperest illető $\frac{1}{57}$ rés a debreczeni 4639 sz. tőkben A X alatt bejegyzett s 5000 ftjr becsült ingatlanból alperest illető $\frac{1}{59}$ rész, és az 1715. sz. tjr A I alatt foglalt s 4006 ftjr becsült ingatlanokból alperest illető $\frac{1}{61}$ rész, melyek összes becserltéke 996 ft. 72 kr-ra rug. jövő 1874-ik évi Január 20-kán, szükség esetére Február 20, napján d. u. 3 óraker telekkönyvi irodában kiküldött végrehajtó **Kovács József** által megtartandó árverésen e fognak adatni. Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserlték, melynek 10%, a vagy is 100 f. az árvereli szándékozők által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az árverési határnapon csak becserlon felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becserlon alól is eladamat.

3. A vételár 3, egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1—3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; s a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizelése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becserlon alól is elfognak adatni.

7. Vevő kapja az eladott birtokrészt után az 1873-ik évtől kezdve még kiosztatlan közös jövedelemből aránylagosan esendő részt.

Egyszermsind azok, a kik a legfoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszéknek mint telekkönyvi hatóságnak 1873-dik évi November hó 28-ik napján artott üléséből.

3—3. **Zachariás Alajos**, jegyző.

6152.
1873.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint felperes **Báthori Sándor** részére, alperes **Nagy Jánosné, Kis Márától** 250 aft. tőke és járuléka erejéjé legfoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1969 számú tőkben bejegyzett mesterutcai külvárosi 3368. sz. házias teleknek alperest illető s 400 ftjr becsült fele része, folyó 1874-ik évi február hó 3-dik, szükség esetére mártius hó 3-dik napján d. u. 3 óraker, és az ugyanezen tőkben 4552. h. r. sz. a. bejegyzett köntöskerti 513 \square öl szöllőnek alperest illető, és 100 ftjr becsült fele része, folyó 1874-dik évi február hó 4-ik, szükség esetére mártius hó 4-dik napján, d. u. 3 óraker, a tők irodában, bizottsági végrehajtó **Vetési Mihály** által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserlték, melynek 10%, a vagy is a fél házra nézve 40 fr, a fél szőlőre nézve pedig 10 fr. Az árverelni szándékozők által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becserlon felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becserlon alól is eladamat.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéstől 3 nap alatt, a második a leütéstől 1 hónap, a harmadik 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; s a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett feltételeknek a leütés után 14 nap mulva a fél szöllőnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizelése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becserlon alól is elfognak adatni.

Egyszermsind azok, a kik a legfoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1873-dik évi december hó 19. napján tartott üléséből.

Boruss József, aljegyző.

2—2

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND, 1873. november 16-tól további intézkedésig.

A vonatok indulási ideje a közhét eső állomásokról, valamint azok esaklakozása Aradon, Csabán, Nagyváradon, Kassán, Miskolczon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Pálya-csatlakozások:

I. Aradon: az elsőrendű vasut s a m. gy. v. n. a t. h. z. Gyula-Fehérvár felől s Petrossány és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut v. n. a t. h. z. Szeged Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonathoz Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-onderbergi vasuton Oderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonathoz Lemberg és Sziget felé. A kassa-onderberg vasut 3. sz. személyvonatára Oderberg és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Oderbergől jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vegyes-vonat a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonathoz Eszék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Bra-só felé.

VII. Nyiregylázán: Ungvár felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Ujhely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Bazás felé.

Az igazgatóság

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 — este.	8 30 reg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 45 "	
Budapest "	7 30 regg.	6 26 este.	
Czegléd "	1, 2, 3. oszt.	1, 23 4. o.	3, 4. o.
Szolnok "	10 18 dél.	9 18 este	4 — reg.
P.-Ladány "	2 — dél.	1 52 "	1136a. e.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	230du.
Nyiregyh. "	5 39 "	7 48 "	(érv.)
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	1, 2, 3. oszt.
Miskolcz "	9 25 éjjel	15 11 dél.	8 reg.
Kassa érkezés	11 51 éjjel	6 este	11 43du.

IV. Kassáról Pest és Bécs felé

	6. p.	6. p.	6. p.
Kassa indulás	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	6. p.
Miskolcz "	5 — reg.	9 20 d. e.	6 1 este
Szerencs "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Nyiregyh. "	8 53 "	4 14 "	(érv.)
Debreczen "	10 43 dél.	7 17 este.	3, 4. oszt.
P.-Ladány "	2 24 dél.	10 12 éjjel.	8 25 du.
Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éjj.
Czegléd érv. "	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Pest "	8 31 este.	8 45 "	
Bécs ész v. érv. "	6 3 reg.	6 9 este.	
" áll.v. "	6 20 "	6 24 "	

II. Bécs s Pestről Arad s Temesvár felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 — este	9 30 reg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 45 "	
Budapest "	7 30 regg.	6 26 este.	
Czegléd "	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	
Szolnok "	10 18 dél.	9 18 este	8 54 "
Mézö-Tur "	11 12 "	10 15 éjjel.	11 42. e.
Csaba "	2 1 "	2 55 reg.	4 16a. e.
Arad érkezés	3 56 "	5 35 "	7 33 e.
" indulás	5 56 "	6 — "	
Temesvár érv.	3 46 este.	8 36 "	

V. Temesvár s Aradról Pest s Bécs felé.

	6. p.	6. p.	6. p.
Temesvár ind.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	6. p.
Arad érv.	10 17 reg.	5 56 dél.	
Csaba ind.	12 12 "	8 40 "	3, 4. oszt.
Mézö-Tur "	2 10 "	11 42 éjj.	10 12 d. e.
Szolnok "	3 43 "	2 14 "	1 59 d. u.
Czegléd érv.	4 54 "	4 27 reg.	5 54 "
Budapest "	5 49 este.	5 49 "	6 59 este
Bécs á. v. érv.	8 31 "	8 45 "	
" áll.v. "	6 3 reg.	6 9 este.	
" "	6 20 "	6 24 "	

III. Bécs és Pestről Nagyvárad felé.

	8. p.	8. p.	8. p.
Bécs ész.v. ind.	8 6 — p. este.	8 6 30 p. regg.	
" áll.v. "	8 — "	8 45 "	
Budapest "	7 30 reg.	6 26 este.	
Czegléd "	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	
Szolnok "	10 18 "	9 18 "	
P.-Ladány "	2, 35 dél.	2 10 éjjel.	
N.-Várad érv.	4 47 "	5 21 "	

VI. Nagyváradról Pest s Bécs felé

	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. oszt.	6. p.
N.-Várad ind.	11, 22 p. dél.	9 6 — p. este.	
P.-Ladány érv.	1 23 "	11 45 éjjel.	
Czegléd "	5 49 "	5 59 regg.	
Budapest "	8 31 este.	8 45 "	
Bécs ész v. v. "	6 3 reg.	6 9 este.	
" áll.v. "	6 20 "	6 24 "	